

стія отъ полни-те и ги нарѣкохме дѣепричастія на това основаніе, що они както видиме ся отличаватъ по значеніе-то си отъ именителни те падежи на полни-те причастія, така исто както ся отличава русско-то дѣепричастіе отъ причастіе-то, сир. они по значеніе-то си ся като нарѣчія. Къмъ сокращени-те причастія отнесохме и пълно-то нескланяемо причастіе не за друго нѣщо, освѣнь за тоя, що оно е нескланяемо, а по значеніе-то си оно ся относи къмъ пълни-те. Причастія-та ся сокращаватъ и въ косвенны-те падежи, но между пълни-те и сокращени косвенны падежи не существуетъ почти никакво различіе во значеніе-то: на прим. *видѣхъ человѣка страждаща* или *страждущаго* все тоа значи. Только по нѣкой пажъ полны-те косвенны ся употребяватъ за опредѣлены предметы, и тога причастіе-то ся поставя предъ существително-то, като: *видѣхъ страждущаго человѣка*, а въ другій-а случай причастіе-то послѣ ся полага: *видѣхъ человѣка страждущимъ*.

Причастія-та както и другій пажъ рѣкохме происходить отъ соединеніе-то на